

UROŠ PRAH

ČEZSE POLZEČI / USUSRET KLIZEĆI

Nakladnik

Biakova d. o. o.
Zagreb, Kušlanova 59

Urednica

Zorka Jekić

Design korice

Nediljko Bekavac Basić

Grafičko oblikovanje i priprema za tisak

Nediljko Bekavac Basić
biakova.sidoc@gmail.com

traduki 

Objavlivanje ovog djela omogućeno je uz potporu književne mreže TRADUKI, čiji su članovi Savezno ministarstvo za Europu, integraciju i vanjske poslove Republike Austrije, Ministarstvo vanjskih poslova Savezne Republike Njemačke, Švicarska zaklada za kulturu Pro Helvetia, Ured saveznog predsjednika Republike Austrije, KulturKontakt Austria, Goethe-Institut, Javna agencija za knjigu Republike Slovenije (JAK), Ministarstvo kulture Republike Hrvatske, Resor za kulturu Vlade Kneževine Liechtenstein, Zaklada za kulturu Liechtenstein, Ministarstvo kulture Republike Albanije, Ministarstvo kulture i informiranja Republike Srbije, Ministarstvo kulture Republike Rumunjske i Zaklada S. Fischer.

Objavlivanje knjige pripomogao Trubarjev sklad pri Društvu slovenskih pisateljev, Ljubljana

Copyright notice: © of the translation: S. Fischer Foundation by order of
TRADUKI

CIP zapis je dostupan u računalnome katalogu Nacionalne i sveučilišne knjižnice u Zagrebu pod brojem 000971474.

ISBN 978-953-8136-25-2

UROŠ PRAH

ČEZSE POLZEČI

USUSRET KLIZEČI

Dvojezično izdanje

Preveo sa slovenskog
Romeo Mihaljević

Zagreb, 2018.

Siliš me, da te naredim v pesem.
Medtem sesljam zapestje,
a moja slina na moji koži
ne diši kot tvoja slina na moji koži
ali moja slina na tvoji koži.

Tjeraš me da te stvorim u pjesmi.
U međuvremenu sišem zapešće,
a moja slina na mojoj koži
ne miriše poput tvoje sline na mojoj koži
ili moje sline na tvojoj koži.

Ti si tisti viharik,
za katerega sem mislil, da sem jaz.
Kot sta se mi nekoč
Robin Hood in Prince
zlila v eno,
kar sem postal jaz sam.
Ali ko sem hotel biti nogometaš
in sem bratu ukradel dokolenke
in drkal drkal.
Kot sem še nedavno mislil,
da sem morda Baal
ali Sergio Fantom.
Tako sem postajal svoja erotična fantazija.
Zdaj se lahko mirno zaljubljam, ker vem,
da nisem jaz tisto, kar ljubim.

Ti si taj buntovnik
u kojem sam prepoznavao sebe.
Kao što su mi se nekoć
Robin Hood i Prince
stopili u jedno
to sam postao ja sam.
Ili kad sam htio biti nogometaš
pa sam bratu ukrao dokoljenice
i drkao drkao.
Kao što sam još nedavno mislio
da sam možda Baal
ili Sergio Fantom.
Tako sam postajao vlastita erotska maštarija.
Sada se mogu mirno zaljubiti jer znam
da nisam ja ono, što volim.

MERIDIAN

Pogrized bom tvoje
ušesne mešičke.
Tvoji gosti lasje
mi bodo lezli v nos.
Zakopal se ti bom
v zatilje,
preplezal vretenca,
te uščipnil v trtico
in se stegnil nekoliko nižje.

MERIDIJAN

Izgrist ću ti
usne resice.
Tvoja gusta kosa
će mi se uvući u nos.
Zakopat ću ti se
u potiljak,
prelaziti kralješcima,
uštipnut te za trticu
i ispružiti se malo niže.

GEDICHT

Ein langsames schieben zweier Gesichter
gegen den dickflüssigen Raum zwischen uns.
Es hört nicht auf, wenn die Gestirne sich treffen –
einfach weiter in einander fahrend,
sich fast schon ein Auge teilend –
Wie weit kann man kommen?
Wie weich ist der Mensch?

GEDICHT

Ein langsames schieben zweier Gesichter
gegen den dickflüssigen Raum zwischen uns.
Es hoert nicht auf, wenn die Gestirne sich treffen –
einfach weiter in einander fahrend,
sich fast schon ein Auge teilend –
Wie weit kann man kommen?
Wie weich ist der Mensch?

S sklonjeno glavo čepiš pred menoj.
S konice nosu ti visi kaplja
in na korenu čaka druga
in jaz čakam,
da se združita
in padeta
in zlepita prah na parketu.

Pognute glave čučiš preda mnom.
S vrha nosa visi ti kapljica,
na korijenu visi druga,
a ja čekam
da se sjedine
i padnu
i slijepe prašinu na parketu.

Neizbrisljiva sled tvoje
zadržane pohote.

Kakšna bitja smo to,
ki bi samo malo ljubili?

Neizbrisiv trag tvoje
suspregnute pohote.

Kakva smo to bića,
koja bi samo malo voljela?

Nepremično se zazira
v mimobežeči gozd.

Sprašujem se, ali se me zunanji rob
njegovega razgaljenega stegna
(avgust je),
ali se me dotika,
ali pa je pritisk, ki ga čutim,
zgolj guba mojih ozkih,
trdih
hlač.

Netremice se zagleda
u šumu koja izmiče.

Pitam se, da li me vanjski rub
njegovih razgolićenih stegna
(kolovoz je),
da li me dodiruje,
ili je pritisak koji osjećam,
tek nabor mojih uskih,
čvrstih
hlača.

Ko sem se poslavljaj,
si se, ker drugim nisi hotel
pokazati, da se zaljubljaš,
sklonil pod mizo in
mi razvezal vezalko.

Dok sam se opraštao,
ti si se, jer drugima nisi htio
pokazati da se zaljubljuješ,
sakrio pod stol i
razvezao mi vezice.

Mehko nama postelješ,
kdorkoli že sem,
ki me ljubiš,
ker si mlad.